

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ श्रीसूक्तम् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीसूक्तम् ॥

हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरज्जुतस्रजाम्।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म् आवह ॥
तां म् आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम्।
यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥
अश्वपूर्वा रथमध्यां हस्तिनाद प्रबोधिनीम्।
श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मादेवी जुषताम् ॥
कां सोस्मितां हिरण्यप्राकारामाद्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम्।
पद्मे स्थितां पद्मवर्णां त्वामिहोपह्वये श्रियम् ॥
चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम्।
तां पद्मनेमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥
आदित्यवर्णे तपसोऽधि जातो वनस्पतिस्तव वृक्षोथ बिल्वः।
तस्य फलानि तपसा नुदन्तु मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥
उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह।
प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥
क्षुत्पिपासामलां ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥
गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम्।
ईश्वरीगं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥

मन॑सः॒ काम॑माकू॒तिं वा॒चस्स॑त्यम॒शीम॑हि ।
प॒शुनां॑ रू॒पम॑न्न॒स्य म॑यि॒ श्रीश्र॑यतां॒ यशः॑ ॥
क॒र्दमे॑न प्र॒जा भू॑ता॒ म॒यि संभ॑व क॒र्दम॑ ।
श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले मा॒तरं॑ पद्म॒मालि॑नीम् ॥
आपः॑ सृ॒जन्तु॒ स्निग्धानि॒ चिकली॑त व॒स मे॒ गृहे॑ ।
नि च॑ दे॒वीं मा॒तरं॒ श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले ॥
आ॒र्द्रां पु॒ष्करि॑णीं पु॒ष्टिं पि॒ङ्गळां॑ पद्म॒मालि॑नीम् ।
च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं ल॒क्ष्मीं॒ जात॑वेदो म् आ॒वह ॥
आ॒र्द्रां यः॑ करि॑णीं य॒ष्टिं सु॒वर्णां॑ हे॒ममा॑लिनीम् ।
सू॒यां हि॒रण्म॑यीं ल॒क्ष्मीं॒ जात॑वेदो म् आ॒वह ॥
तां म् आ॒वह॒ जात॑वेदो ल॒क्ष्मीम॑न॒पगा॑मिनीम् ।
यस्यां॑ हि॒रण्यं॒ प्रभू॑तं गा॒वो दा॑स्योऽश्वान् वि॒न्देयं॑ पु॒रुषा॑न॒हम् ॥
पद्म॑प्रिये पद्मि॒नि प॑द्मह॒स्ते प॑द्मालये पद्मद॒ळाय॑ता॒क्षि ।
विश्व॑प्रिये विष्णु॒मनो॑ऽनु॒कूले॑ त्वत्पा॒दप॑द्मं म॒यि स॒न्निध॑त्स्व ॥
श्रियै॑ जा॒त श्रिय॑ आ॒निर्या॑य॒ श्रियं॑ व॒यो ज॑नितृ॒भ्यो द॑धातु ।
श्रियं॑ वसा॒ना अ॑मृत॒त्वमा॑य॒न् भव॑न्ति स॒द्यस्स॑मि॒धा मि॑तदू॒न् ॥

श्रिय ए॒वैनं॑ तच्छ्रियामा॑दधाति । सन्ततमृ॒चा वषट्कृत्यं॑ सन्धत्तं सन्धी॒यते प्र॑जया
प॒शुभिः॑ । य ए॒वं वे॒द ॥ ओं म॒हादे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ विष्णु॒पुत्र्यै च॑ धीमहि । तन्नो॑ लक्ष्मीः
प्रचो॒दया॑त् ॥